

Hayat öylece akıp giderken bizlerde oradan oraya sürükleniyoruz mu acaba?.. Yoksa bizler kendimizi mi sürüklüyoruz bize rağmen bizden bağımsız akıp giden hayata rağmen... Yoksa bizler mi akıp giden hayatın içinde tersine tersine yüzmeye çalışıyoruz anlamadan, anlayamadan anlamları...

Anlamlar, sözcükler, sözler, tanımlar... Birbirimize yaklaştıran, birbirimizden uzaklaştıran, nefreti de sevgiyi de oluştururken hem yıkan hem koruyan... Çelişkiler yumağı içinde yumağa dolanmış biz garibanlar...

Korkularımıza tutsak, utançlarımızın elinde kendi kendimize yabancı ama bir o kadar da kendi kendimize hayran... Hayat öylece akıp giderken unutuyoruz bugün var olduğumuz gibi yarın yok olacağımız gerçeğini... Bir haklılık, bir güçlülük, bir suçlama yarışı hiç bitmemecesine etrafımızı saran...

O kadar parçalanmışız ki, kendi içimizdeki bu parçalanmayı görmemek için yeni yeni parçalanmalar ve düşmanlar yaratıyoruz dışımızda... Bizimle aynı hissetmeyenler, bizden farklı düşünenler, dinleri, dilleri, ırkları farklı olanlar... Farklı doğanlar... Algıları farklı çalışanlar hep bu parçalanmaların eseri... İçimizde ne kadar parçalanırsak dışımızda da o kadar parçalanmış yaşamalıyız ki, bize benzeyenlerle birlikte yalnızlığımızı inkâr edebilelim... Bize benzerlerle bütünleşip parçalamaya hep birlikte devam edelim... Hep birlikte parçalandıkça...

Sözcükler sihirli, sözcükler etkili ama sözcüklerle çelişen yaşamların içinde olmak o kadar yorucu ki... İnsanlar inandıkları şekilde yaşamıyor, insanlar söyledikleri şekilde yaşamıyor, insanlar yazdıkları şekilde yaşamıyor. Aslında belki de hiçbirimiz yaşamıyoruz yaşadığımızı sandığımızı?.. Sanrıların içinde...

Yaşamak, yaşıyor gibi yapmak, yaşadığına inanmak... Aradaki farkı kim bilebilir ki? Aradaki farkı kim söyleyebilir ki? Gerçi her yer bilirkişi, herkes bilirkişi bugünlerde... Herkes her şeyi biliyor, herkes her şeye hakim, kendileri hariç...

Yaşam öylece akıp giderken birkaç kez yaşamdan vazgeçmenin eşiğine gelmiş biri olarak, yoruldum ben bu kaostan... İnsanlardan, yalanlardan, sahteliklerden, iki yüzlülüklerden, geçmiş sürekli yeniden yazanlardan, başklarını suçlayanlardan ve kendini sürekli aklayanlardan... Gerçekten çok sıkıldım insanlardan, hatta kendimden bile...

Ben artık sizin kurguladığınız sahte hayatlar ve alkışlar kumpanyasından ayrılıyorum...

Eğer sizler gibi iki yüzlü olmak dürüstlükse, ben dürüst olmamayı seçiyorum.

Eğer sizler gibi insanların arkasından konuşup gözlerinin içine baka baka düşündüklerinizi söyleyememek insafı ve vicdanlı yaşamaksa, ben insafsız ve vicdansız olmayı seçiyorum.

Eğer sizler gibi tarihi sürekli yeniden yazarak kendi çıkmazlarınız için başkalarını suçlamak sorumluluk almaksa, ben sorumsuz olmayı seçiyorum.

Eğer sizler gibi parayla her şeyi ve herkesi kontrol edeceğine inanmak, biraz saygınlık, biraz alkış, biraz görünürlük, biraz rahatlık için kendi inandıklarına bile ters düşerek yaşamak güçlü olmaks, ben güçsüz olmayı seçiyorum.

Eğer sizler gibi gerçekleri inkâr edip sürekli farklı gerçekler yaratmak iyi insan olmak anlamına geliyorsa, ben kötü insan olmayı seçiyorum...

Yaşam öylece akıp giderken, ben yaşamın bu basitliğine uyum gösterip öylece akıp gitmeye karar verdim... Sizlerin yargılarını, sözlerinizi, yalanlarınızı, karalamalarınızı, sahteliklerinizi ve de özürlerinizi artık istemiyorum... Sizler iyi, duyarlı harika insancıklar olarak yaşamaya, alkışları toplamaya devam edin, hatta arada ben bile sizleri alkışlayabilirim... Ama benden uzak durun çünkü ben artık bu kumpanyanın içinde değilim...

Ben kimseyi kaybetmekten korkmuyorum. Ben tek başıma yaşamaktan korkmuyorum. Ben yargılanmaktan korkmuyorum. Tek başıma hayatımı geçindirememekten korkmuyorum. Aç, açıkta kalmaktan korkmuyorum çünkü kendi yeteneklerimi artık çok net görüyorum. Sayenizde dışlanmaya, suçlanmaya, karalanmaya o kadar alıştım ki, artık bunlarla beni hiç mi hiç korkutamazsınız! Aslında siz insancıklara büyük bir teşekkür borçluyum bana beni bulduğunuz, beni özgürlüğüme kavuşturduğunuz için...

Sizlere sahte hayatlar ve alkışlar kumpanyanızda başarılar dilerim. Umarım şöhretiniz, şanınız, zenginliğiniz her geçen gün artar... Umarım daha şaşaalı bir hayat içinde birbirinizi ağırlarsınız... Ve umarım hiçbir zaman aynaya baktığınızda kendi gözleriniz içinden yansıyan sizden utanmazsınız...

Dengesiz,
Merhametsiz,
Yakıcı bir şimşek gibi
İntikam çığlıklarınız.

İhanet,
Sadakatsiz
Sinsi bir virüs gibi.
Yalanlara bulanmış sözcükleriniz.

Sahte,
Güvensiz,
Kandırmaca dolu nefretiniz.
Ve gerçek değil,
eriyen bir maske sevginiz.